

Богъ, кой ма ѣ отъ всакаго зла, като Ангелъ
Хранитель, пазилъ — нека ти благослови, Йо-
сифе, тыа два Сына тако, да останатъ междъ
Человѣки навѣкъ пословица: Богъ та бла-
гословилъ, като Вфрема и Манассію!
Йосифе Сыне! это азъ умирамъ! но Богъ ще
быде съ вами, и ще вы отведѣ пакъ въ зѣмлю
вашихъ Праотцѣвъ. Тебѣ давамъ више наслѣ-
дїе, нежели Братїи твоѣи, и свисекъ той нека
быде село Еѳѣмъ.

Послѣ това призва вса Сыновѣ своа, и ги
благослови. Идѣ рече: Отъ колѣна Иудина
всегда всегда ще быде Царь, нато ще са отѣмни
Воеводство отъ Потомства его, до гдѣ не дой-
де Снъи, кой по овѣщанїю Божїю ще
са проводи; на немъ вса надежда
всѣхъ Народовъ ще почива.

Найпослѣ всѣмъ рече: Погревите ма въ о-
ной двогубой пещерѣ Ханаанской. Тамо лѣ-
жатъ Авраамъ и Сарра, тамо са кости Ісааковы
и Ревѣккины, тамо самъ и азъ Лїю мою погрѣ-
вилъ, това ирече, падна въ постѣлю, и — у-
мрѣ. Тако тихо и спокойно умира Снъи, кой
ѣ Боговоазливо и добродѣтелно живѣлъ!

Йосифъ, видѣвши Стца своего мѣртва, пад-
на му на хрэдныа перси, и, любящи го не от-